

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Jėzus - Mūsų Meilė

Šv. Jonas apaštalas sako, *Dievas yra meilė*. Taip Dievas yra numylėjęs pasaulį, kad davė vienatinį savo Sūnų, idant kiekvienas, kursai į Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. Viešpats Jėzus taip numylėjo žmones, kad dėl jų išganyto numirė ant kryžiaus ir pasiliko su mumis Švenčiausiam Sakramente. Kryžius ir altorius — štai kur apsireiškia didžiausia Viešpaties Jėzaus meilė! Kryžius primena mums sopulingą Išganytojo kančią ir mirtį, kurią yra priėmęs iš mūsų meilės, kad mus išliuosuotų iš pragaro vergijos ir dangaus vartus mums atvertų. Altoriuje gi Patsai pasilieka su mumis dieną ir naktį, kad būtų mūsų sielai maistas ir kad mus savo malonėmis apdovanotų. Bet yra dar trečias meilės ženklas, kuris vienija kryžių su altoriumi; tasai trečias ženklas — tai Švenčiausioji Jėzaus Širdis.

Visas Viešpaties Jėzaus gyvenimas yra, taip sakant, vien meilė ir gailestingumas: iš meilės Viešpats yra nužengęs iš dangaus ant žemės, iš meilės yra numiręs ant kryžiaus, iš meilės dieną ir naktį gyvena ant mūsų altorių, o tosios didžiausios meilės šaltinis yra Jėzaus Širdis. Žmogaus jausmai viršun apsireiškia per širdį, todėl ir meilė geriausia per širdį išreikšti. Patsai Išganytojas, norėdamas matomai išreikšti

savo meilės didumą, rodo mums Švenčiausiąją savo Širdį visą liepsnose su kryžium ant viršaus, apipinta erškėčių vainiku ir pervertą kalaviju; žiūrėk, sako palaimintai Marijai Margaritai Alakokietai, *štai širdis, kuri taip didžiai yra numylėjusi žmones*. Viešpats Jėzus nori, kad Švenč. Jo Širdies atsiminimai ir paveikslai žadintų mūsų širdyse karštą Jo meilę, nes toji Širdis yra visokios meilės šaltinis, yra *degantysis meilės ugnynas*, iš kurio ima pradžių visos malonės ir pasigailėjimo nusidėjėliams. Jėzus yra mūsų meilė, o matomas tosios meilės ženklas yra kryžius, altorius ir Švenčiausioji Jo Širdis.

Jėzus, didžiai mus numylėjęs, trokšta, kad ir mes Jį mylėtume, nes kas myli, tasai ir pats nori būti mylimas. Štai sako Išganytojas palaimintajai Margaritai, — *Širdis, kuri taip didžiai yra numylėjusi žmones... o žmonės atsimoka man vien nedėkingumu... taigi nors tu mylėk mane, nors tu atlygiuk man už jų nedėkingumą...*

Jėzus įsako mums būti tobulais, bet visa mūsų tobulybė priklauso nuo Jėzaus meilės. Kiek mes Jį mylėsime, tiek mes pažangos darysime, tobulybės keliu. Syki vieną žydų mokytojas paklausė Išganytojo, kuris esąs didžiausias įsakymas, o Jėzus jam atsakė: *Mylėsi Viešpatį Dievą tavo visa ta-*

vo širdimi, visa tavo siela, visomis tavo pajėgomis: tasai yra pirmiausias ir didžiausias įsakymas. Antrasis gi šiam lygus: *mylėsi savo artimą, kaip patsai save.* Ant tų dviejų įsakymų stovi visas įstatymas. Dievo ir artimo meilė tai ne dvi atskiros meilės, bet viena meilė, nes Dievą mylime labiau už viską dėl Jo paties, kad Jisai yra didžiausias meilės vertas, ir mylime artimą dėl Dievo, kad Dievas taip nori. Tobula meilė yra tai aukščiausias visos tobulybės laipsnis; mūsų tobulybė pacina iš meilės. Sv. Povilas meilę vadina įstatu pilnybe, nes, anot jo, *kas myli — išpildo įstatu.*

Meilė yra mums būtinai reikalinga, nes meilė vienija mus su Jėzumi, o be meilės nėra vienybės, o be vienybės su Jėzumi nėra išganymo. Sv. Augustinas mokia, kad kas turi tikrą meilę jau tuo pačiu turi kitas dorybes, o kas meilės neturi — nieko jam nepadės kitos dorybės. Ir Sv. Povilas apaštalas sako, kad nors kas, paturėdamas meilės, galėtų turėti toki tikėjimą, kad kalnus perkeltų iš vietos į vietą, nors turėtų dovaną stebuklus daryti, nors išdalintų visą savo turtą pavargėliams, nors leistų už tikėjimą sudeginti savo kūną, — be meilės būtų kaip varis žvangas ir nieko visa tai jam nepadėtų, negalėtų įgyti dangaus, nes dangus yra pažadėtas tik tai tiems, kurie Dievą myli. Be meilės tikėjimas yra nuaušęs, viltis — tuščia. Kas nemyli Jėzaus, negali įeiti į dangų.

V. Jėzus yra vynmedis, o mes — šakelės. Šakelė, atlužusi nuo kamieno, pati iš savęs negali atvesti vaisiaus, taipnė mes negalime turėti gerų darbų vaisių, jeigu nesame vienybėje su Kristumi. Meilė jungia mus su Kristumi, o be meilės esame tarsi šakelės, atlužusios nuo kamieno. Todėl Jėzus įsako mums mylėti: *Kaip Tėvas yra numylėjęs mane, taip ir aš jus numylėčiau. Būkite mano meilėje... Kas mane myli, būs mylimas mano Tėvo, ir aš mylėsiu jį ir save patį jam apreikšiu,* tai yra priimsiu jį į savo karalystę, kur per amžius regės mano veidą ir su manim linksmis. O kur bus tie, kurie nemyli?

Kaip nudžiūvusi ir atsiskyrusi nuo liemens šakelė, bus įmesti į amžinąją ugnį. O kaip gaila, kaip graudinga darosi, pamintyti apie tuos, kurie Jėzaus — mūsų meilės nemyli. Jis tiek daug gera padarė dėl mūsų, kurie tik pasmerkimo buyome verti, atidarė mums dangaus vartus ir vis Jam atsidėkojame nedėkingumu. Taigi mylėkime Jėzų, kuris mus numylėjo lig mirėčiai ant kryžiaus. Dar ant kryžiaus kybojant baisiausiuose skausmuose šaukia: "Tėve atleisk jiems, nes nežino ką daro." Mūsų geriausi prieteliai mūs taip nemyli kaip Jėzus. Jie dažnai mus užmiršta, gi Jėzus niekuomet, Jis visuomet prie mūsų su savo pagalba. Mylintiems Jėzų, išganymas yra užtikrintas.

Ak, glauskimės prie Jėzaus, kuris yra tikroji mūsų laimė, didžiausioji mūsų gerybė, vienatinė mūsų viltis. Mylėkime Jį visa širdimi, nes Jisai yra ir didžiausias meilės vertas.

J. B.

NELAIMĖ SU MISIJONIERIŲ LAIVU

Laivas "Pijus XI" išvyko į šiaurės ledų jūras, norėdamas suteikti pagalbą kun. Bazin misijonieriui. Jis moko eskimus tolimoj šiaurėje bus keturi metai ir yra susirgęs.

Bet misijonierių laivas nepasiekė tikslo. Ledo kalnas pramušė laivo šoną. Per šešias dienas ir naktis laivo įgula pūpavo lauk vandeni ir šiaip taip įplaukė į uostą Churchill, Manitoba. Iki misijonieriaus Bazin buveinės paliko plaukti 1120 kilometrų. Bet dideli ledų kalnai neleidžia laivams išplaukti į bešalstą jūrą.

Už visus ledus ir pavojus yra karštesnė misijonierių širdis, nes jie Kristui sielų ieškodami visus pavojus ir vargą nugali.

— Rytų kongregacija Vatikane ėmėsi pirmųjų žygių, kad beatifikuoti Svč. Širdies seserų kongregacijos vienuolė prancūzė, Filipina Duchene, kuri 34 metus darbavosi St. Louis mieste ir kitose vietose Amerikoje.

Vienuolė Filipina mirė 1852 m., lapkr. 29 d., St. Charles, Mo. Buvo gimus Grenoble, Prancūzijoje.

26 SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

VI po Trijų Karalių

Evangelija

Mato 13, 31-35.

ANUO metu jis pasakė jiems kita prilyginimą, tardamas: Dangaus karalystė panaši į garstyčių grūdą, kuri žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje. Jis, tiesa, mažiausias tarp visų sėklų, bet užaugęs, didesnis už visas daržoves, ir iš jo darosi medis, taip kad dangaus paukščiai atskrenda ir gyvena ant jo šakų. Jis pasakė jiems kita prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į raugą, kuri moteriškė ėmė ir imaišė į tris saikelius miltų, kolei visa įrūgo. Visa tai Jėzus kalbėjo minioms prilyginimais, ir be prilyginimų jis pėms nekalbėjo, kad įvyktų, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Aš praversiu savo burną prilyginimais, išpasakosiu nuo pat pasaulio įkūrimo paslėptus dalykus.

* * *

Lekcija

1, *Tesal. 1, 2-10.*

BROLIAI: Mes visuomet dėkojame Dievui už jus visus, atsimindami jus savo maldose. Mes nuolat atsimename Dievo ir mūsų Tėvo akivaizdoje jūsų tikėjimo darbą, vargą, meilę ir ištvėrę viltyje mūsų Viešpaties Jėzumi Kristumi, žinodami, Dievo mylimieji broliai, jūsų išrinkimą, nes mūsų evangelija atėjo pas jus ne tik žodžiais, bet ir su jėga, su šventąja Dvasia ir pilnu išitikinimu. Jūs juk žinote, kokie mes buvome jūsų tarpe dėl jūsų. Jūs pasidarėte mūsų ir Viešpaties sekėjai, priimdami žodį didžiamė sielvarte šventosios Dvasios džiaugsmu. Taip jūs pasidarėte pavyzdys visiems tikintiems Makedonijoje ir Achajoje. Nes, pradedant nuo jūsų, Viešpaties žodis pragarsėjo ne tik Makedonijoje ir Achajoje, bet jūsų tikėjimas į Dievą pasidarė žinomas ir visur, taip kad mums nėra reikalo ką nors apie tai kalbėti. Nes

jie patys pasakoja apie mus, koks buvo mūsų pas jus atėjimas ir kaip jūs gręžėtės nuo stabų į Dievą, kad tarnautumėte gyvajam ir tikrajam Dievui ir lauktumėte iš dangaus jo Sūnaus Jėzaus, (kurį jis prikėlė iš numirusių.) kurs mus išgelbėjo nuo ateisiančios rūstybės.

* * *

Garstyčių Grūdas
Bažnyčia

Gal ne vienas stebesi kodėl Išganytojas lygina dangaus karalystę garstyčių grūdai ir duonos raugui. Ar dangaus karalystė taip mažytė, taip nežymi, kaip garstyčių grūdas ir maža raugo dalelė? Ne; dangaus karalystė yra didelė, neapsakomai graži ir garbiąga, nes joje Dievas apsirėškia visoje savo garbėje ir didenybėje, joje angelai ir šventieji džiaugiasi visokią sėką pripildyta amžina garbe. Tačiau, reik žinoti, kad Kristus čia kalba savo įkurtąją mūsų išganymui ant žemės Bažnyčią, kuri kaip karalystė turi visa, kas tik reikalinga viešpatystei, valdovai ir pavaldiniai, konstitucija ir įstatymai, ir turi savyje visas savistovaus gyvavimo ir tikslo atsiekimo priemones. Bažnyčia yra dangaus karalystė, nes ji įsteigta ne žemei, bet dangui. Šioji dangaus karalystė, Bažnyčia ant žemės, mūsų Išganytojo lyginama garstyčios grūdai ir duonos raugui. Todėl pasvarstykite Bažnyčios panašumą garstyčios grūdai.

I. Bažnyčia, garstyčios grūdas savo pradžioje. Ši garstyčių grūdą Kristus kalba, kad jis yra visų sėklų mažiausias. Jis yra taip mažas, kad siaujoje galima laikyti tūkstančius; jis yra nežymus. Bažnyčia pradžioje buvo mažytė ir nežymi.

Jos Įsteigėjas buvo musižiaminęs. Bažnyčios Įsteigėjas, Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, Dievas lygus Tėvui ir Šventajai Dvasiai, Jam duota visa danguje ir ant žemės galybė. — Mat. 28, 18. Jis yra karalių

Karalius, viešpačių Viešpats. “Dievas Tėvas išaukštino Jį ir dovanėjo Jam vardą, viršesnį už visus vardus, kad Jėzaus vardu priklaupytų visoks kelias dangūje, ant žemės ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbėje. — Pilip. 2, 9-11. Tačiau Atpirkėjas norėjo būti ant žemės visų žmonių mažiausis, kaip garstyčių grūdas tarp visų sėklų. “Jis atėjo, ne kad Jam tarnautų, bet kad Jis Pats tarnautų.” — Mat. 20, 28. “Jis pats save ištuštino, prisimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujine išvaizda rastas kaip žmogus.” — Pilip. 2, 7. Jis gimė ir gyveno neturte, Jis buvo paniekintas ir apleistas, Jis mirė kryžiaus mirtimi.

Jos mokslas pasaulio supratimu buvo paniekintas. Šv. Povilas apaštalas sako: “Mes skelbiame Kristų, prikaltą ant kryžiaus, kurs žydams, tiesa, yra papiktiaimas, pagonims gi paikybė.” — I Kor. 1, 23. Kuomet Jėzus pareiškė save, kad Jis yra Dievo Sūnus, Kajifas perplėšė savo rūbus ir pilnas pasibiaurėjimo sušuko: “Jis piktažodžiavo,” ir visas žydų susirinkimas sakė: “Jis yra vertas mirties.” — Mat. 26, 65, 66. Krikščioniškas mokslas buvo žydams taip neapkenčiamas ir pasibiaurėtinas, kad mairė persekiodami ir užmušdami jo skelbėjus tarnauja Dievui. — Jono 16, 2. Pagonys išjuokė krikščionišką mokslą ir laikė neišmanymu garbinti prikryžiuotą žmogų kaipo Dievą; jiems buvo nesuprantama, kad krikščionys nusižiamina, atleidžia didžiausiems savo neprieteliams, gražina gera už bloga, noriau duoda negu ima, niekais laiko laikinas gėrybes ir ieško dangiškųjų. Toks mokslas buvo perdėm priešingas jų sąvokoms ir principams.

Jos skelbėjai buvo paprasti, nusižiaminę žmonės. Kristus išsirinko savo Bažnyčiai tikrai dvyliką apaštalų, kurie turėjo išplatinti ją po visą žemę. Koks mažytis būrelis! Ar pakaks dvylikos apaštalų sunaikinti klaidos ir nuodėmės karalystę, o jos vietoje pastatyti tiesos ir doros karalystę? Ir kas yra šie apaštalai, mokyti žmonės, didžiūnai, užimantieji aukštas vietas, žemės karaliai ir kunigaikščiai? Ne; jie yra pa-

prastieji žmonės, neturtingi, be ginklai žvejai. Tikrai, apaštalas tiesą sako: “Išžiūrėkite, broliai, į savo pašaukimą, kad ne daug yra išmintingų kūnu, ne daug galinčių, ne daug aukštos kulties; bet Dievas išrinko, kad pasauliui paika, kad sugėdintų kas stipra. Dievas išrinko, kas pasauliui negarbinga, niekintina ir tai, kas yra niekai, kad nieku paverstų tai, kas yra šis tas; kad nėvienas kūnas nesigirtų Jo akyvaizdoje.” — I Kor. 1, 26-29.

Jos narių buvo mažas būrelis. Kristus per tris metus skelbė Evangeliją, ir savo mokslą patvirtino šventu gyvenimu, taip kad Jo didžiausi priešai negalėjo surasti Jamė mažiausio nusikaltimėlio. Jis visiems darė gera, stebūklus darė tokius, kurių nieks negalėjo daryti, vienok kaip maža į Jį tikėjo. Iš dešimt tūkstančių žydų vos vienas atsiversdavo; beveik visi laikėsi savo netikėjime. Net tie, kurie atsivertė ir įtikėjo į Jį pasirodė silpni ir svyruojanti tikėjime; kada Jis buvo savo priešų rankose ir pasmerktas mirtimi, Jo apaštalai ir mokytiniai išbėgiojo ir Petras net Jo išgynė. Jėzui išpildžius visą atpirkimo darbą ir garbingai įžengus dangun, kaip dalykai stovėjo su Jo Bažnyčia? Narių skaičius buvo labai mažytis. Viename kambaryje, Vakarienbutyje, buvo užtektinai vietos jiems visiems, nes galėjo būti apie šimtas dvidešimts sielų. Todėl, Bažnyčia savo pradžioje buvo panaši garstyčių grūdai.

II. Bažnyčia panaši garstyčios grūdai atsizvelgus į jos išsiplatinimą. Garstyčios grūdas, tiesa, yra mažytis, tačiau turi nepaprastą gyvybės jėgą. Įdėtas žemėje, leidžia daigelį, auga ir išauga visų daržo žolių didžiausias. Taip pat Bažnyčioje yra nepaprasta jėga. Ji yra po nuolatine Šventosios Dvasios apsauga ir globa, Kuri moki, pašvenčia, stiprina ir veda ją.

“Aš melsiu Tėvą ir Jis duos jums kitą Ramintoją, kad pasilikytų su jumis per aužius, tiesos Dvasią, kurios pasaulis negali priimti, Jos nemato ir Jos nepažįsta. Jūs gi pažinsite Ją, nes pasiliks pės jus ir bus jumyse.” — Jono 14, 16-17. Ką ir kaip Šv. Dvasia veikia Bažnyčioje, mums kalba

pirmos krikščioniškos Sekminės Jeruzalėje. Apaštalai apsišarvoję stiprybės, šviesos ir tiesos dvasia, skelbė Evangeliją, ir tūkstančiai Judėjoje ir Samarijoje atsivertė į tikėjimą. Jeruzalėje, Samarijoje ir kituose miestuose organizavosi ir tvėrėsi krikščioniškos draugijos. Garstyčios-Bažnyčios grūdas augo ir išaugo kaip medis.

Kuomet garstyčių grūdas auga, leidžia savo šakas, kurios skleidžiasi į visas puses. Taip pat ir Bažnyčia trumpame laikotarpyje išsiplatino į visas pasaulio šalis. Jau buvo suteikta Šv. Jonui apaštalui, kurs mirė 101 metais Efeze, matyti jo mylimojo Mokytojo Bažnyčią išsiskleidusią tuolaik žinomuose trijuose kontinentuose. Plinūs, Jaunesnysis, 106 metais, reportuoja imperatoriui Trajanui, kad šis prietras, (nes jis būdamas pagonis, taip vadino krikščioniškąją religiją,) sutvirtėjo ne tik miestuose, bet taip pat įsiveržė kaimuose ir vilose, ir (pagonių) dievų šventovės paliko tuščias. Antrame šimtmeje Tertulijonas sako pagonims: "Mes esame tik vakarykštieji, tačiau mes užpildome visas vietas — jūsų miestus, jūsų miestelius, jūsų dirvas, palocius, senato rūmus ir teismavietes — mes paliekame jums nieką daugiau kaip tik jūsų šventoves."

Krikščionijos garstyčių grūdai išaugo į didelį medį, puolė Bažnyčią viesulingos vėtros ir persekiojimai, per tris šimtų metų, daugelis Rymo imperatorių vienas po kito leido kruvinuosius ediktus, ir prisiekė savo dievais nepalianti šių persekiojimų ligi kol bus išnaikintas paskutinis krikščionis. Kiekvienas žiaurybės blogas sugebėjimas buvo naudojamas kankinti krikščionis net kol numirdavo. Jų kraujas plaukė upe liais, ir apie trisdešimt milijonų apturėjo kankininkystės vainiką.

Tačiau Šv. Dvasios galybė, kuri visuomet gyvena Bažnyčioje, yra taip didelė, taip galinga, kad laike ilgo ir žiauraus persekiojimo Bažnyčia ne tik neturėjo nuostolių, bet net kiekvieną dieną stiprėjo ir vis plačiau plėtėsi. Kankinių kraujas buvo Bažnyčios sėkla. Trims šimtams metų pralinkus, Bažnyčia pergalejo pasaulį. Taip Viešpaties žodis išsipildė: "Nuo saulės už-

tekėjimo lig nusileidimo, mano vardas yra didelis tarp pagonių, ir kiekvienoje vietoje aukojama, ir tyra auka aukojama mano vardui." — Malak. 1, 11.

Taip Bažnyčia yra panaši garstyčių grūdai savo augimu ir vaisių nešimu. Taip gi kiekvienas Bažnyčios narys privalo būti panašus garstyčių grūdai. Kaip garstyčių sėkla išauga, tampa medžiu ir išduoda gausius vaisius, taip ir kiekvienas katalikas privalo augti krikščioniškose dorybėse ir tapti Lebano cedru, dideliu Dievo akvivaizdoje. "Tarpkite malone ir mūsų Viešpaties ir Išganytojo Jėzaus Kristaus pažinimu." — II Pet. 3, 18. Reik stengtis kasdien siekti tobulybės taisant savo klaidas, išraunant vieną po kito netvarkingus palinkimus, punktualiai atliekant savo pašaukimo pareigas, uoliai praktikuojant krikščioniškas dorybes ir naudojant išganyto priemonės. "Taigi, mano mylimieji broliai, būkite ištvėringi ir nepajudinami; visuomet uoliai dirbkite Viešpaties darbą, žinodami, kad jūsų darbas neveltui Viešpatyje." — I Kor. 15, 58.

SONORA, Meksika. -- Katalikų katedra Magdalena, Sonoroje, vyriausybės uždaryta ir dabar vartojama valstybės tikslams — politikos — bibliotekos. Vietiniai indijonai liko nepatenkinti tuomi ir kilo prieš valstybę. Reikalinga buvo prisiūsti valstybės apsaugą.

IDOMŲ JUDAMIEJI PAVEIKSLAI!

Pamatysite

ŠVENČ. PANELĖS APSIREIŠKIMO VIETĄ -- LIURDĄ

Atėję į šiuos paveikslus pamatysite tą garsųjį visame pasaulyje Prancūzijos miestą LIURDĄ, kur 1858 metais Švenč. Panelė apsireiškė Šv. Bernadetai. Tenai suvažiuoja iš viso pasaulio liginiai nepagydomomis ligomis sergantieji, kad gauti stebuklingą per Švenč. Panelės užtarymą išgydimą.

Be to dar pamatysite:

- 1) Istoriskus paveikslus iš Lietuvos,
 - 2) Dariaus ir Girėno išskridimo ir žuvimo vietą — Soldino mišką.
 - 3) Pasaulinę Parodą (Worlds Fair), Chicagoje,
 - 4) Komediją, kur dalyvauja Charlie Chaplin.
- Paveikslus rodys A. PELDŽIUS, sekantiuose vietose: Utarninke, Lapkr. 13 d. kun. Valančiūno par. salėj, Phila. Pa.
Seredoje, Lapkr. 14 d. kun. Čepaniano par. salėj, Phila. Pa.
Ketverge ir Pėnvyčioje, Lapkr. 15—16 d. kun. Zimb-lio par. salėje, Phila. Pa.
Įžanga 25c. Vaikams 10c. Visur Pradžią 7:00 val. vak.

Užsisakant šiuos judamuosius paveikslus reikia adresuoti: A. Peldžius, 7035 S. Fairfield Ave. Chicago, Ill.

TU ES SACERDOS IN AETERNUM

(Tu esi kunigas pėr amžius.)

Septynioliktame šimtetyje Lietuvoje gyveno viena turtinga šeimyna, vardu Valančiai. Šeimynos tėvas buvo vardu Antanas, o sūnai: Petras, Vincas ir Jonas. Motina buvo jau mirus. Jie gyveno gražiuose namuose ir turėjo visa ką tik turtas gali nupirkti. Tėvas ir vaikai neišpažino Katalikų Tikėjimo.

Vieną gražų vasaros sekmadienio rytą Jonukas ėjo vienas sau pasivaikšiotų. Jis pamatė besiskubinančią didelę minią. Jis įdomavosi sužiaoti kur ir kodėl ji taip skubinasi ir jis ją sekė. Ėję kiek laiko, visi atėjo prie didelės bažnyčios ir įėjo vidun. Jonuks, pamatęs visus einant į bažnyčią, tai ir jis įėjo ir atsistojo arti paties altoriaus.

Jau buvo daug žmonių susirinkę ir jie visi laukė, bet kò, tai Jonuks nežinojo. Besižvalgydamas, laukė, kas čia bus. Tuojaus kas paskambino varpeliu ir išėjo Vyskupas pas altorių, o paskui jį sekė trys jaunikaičiai, baltai apsiritę. Atėję pas altorių, jie atsiklaupė ir Vyskupās atkalbėjo maldas ir patėpė jų rankas su šventais aliejais. Tada uždėdamas savo rankas ant kiekvieno galvos ištarė šiuos žodžius: "Tu es sacerdos in aeternum." Jonuks gana gerai suprato lotynių kalbą ir tat žinojo, ką tie žodžiai reiškė.

Nuo tų žodžių jo širdis pradėjo greitai plakti ir jis jos negalėjo nuraminti. Jam visa tai labai patiko. Tuojaus jam atėjo mintis, kaip laimingas jis būtų, jei taip būtų pasakyta apie jį.

Taip jam bemąstant, Mišios prasidėjo ir jos buvo labai gražios ir iškilmingos. Vyskupas įlipo į sakyklą ir pradėjo sakyti pamokslą. Jis per savo pamokslą pamiačėjo šiuos šv. Rašto žodžius: "Tegul bedievis pameta savo kelią ir neteisusis savo mintis ir tegrižta į Viešpatį, o Jis jo pasigailės, nes Jis labai pasiryžęs dovanoti" (Iz. 55, 7). Po pamokslo, Mišiomis pasibaigęs, buvo palaiminimas Švč. Sakramentu. Po viskam Jonukas skubėjo namo.

Parėjęs namo, jis nuėjo į savo kambary ir ten labai ilgai mąstė apie tą gražų ir prakilau įvykį, kurį jis šiandien matė ir girdėjo. Visos jo mintys buvo apimtos tais dviem sakiniis, kuriuos jo širdis negalėjo užmiršti.

Vasara prāslinko ir jau atėjo mokslo metas. Jonukas ėjo trečią gimnazijos klasę ir buvo matyti, kad jis turėjo daug gabumų.

Metas prāslinko ir Jonukas parvažiavo namo atostogauti. Jis praleido kelias linksmas dienas su tėvu, bet jo širdis vis nerimsta.

Vieną naktį, visi ėjo gulti, o Jonukas sėdėjo savo kambaryje ir mąstė, kas jam reik daryti? Kitą rytą jis slapta nuėjo pas vieną labai dievobaimingą kunigą ir jam viską papasakojo. Kunigas liepė jam ateiti dažniau mokytiis dvasinių dalykų. Jis taip ir padarė. Po kiek laiko jis buvo apkrikštytas ir prileistas priimti Šventą Komunią.

Pabaigęs gimnaziją, jis prašė tėvo leisti jį eiti į Katalikišką Kolegiją. Tėvas priešinosi, bet, galop noroms nenotoms sutiko. Jis manė, kad Jonukas norėjo tik geresnio mokslo, bet nemanęs būti kunigu.

Keturi metai prāslinko, Jonukas parvažiavo namo. Jis matė, kad savo troškinio toliau negalės slėpti, tai ir prašė savo tėvo leisti jį eiti į seminariją mokytiis į kunigūs. Tėvas baisiai įsikarščėavo ir paklausė, kur jis įgavo tą mintį. Jonukas viską tėvui papasakojo, ir vėl prašė jo. Tėvas griežtai jam uždraudė važiuoti į seminariją. Jonukas pasakė, kad, jei tėvas nesutiks, tai jis pabėgs. Tėvas mąstė, šiaip mąstė, taip, bet nieko neišmąstė. Galutinai, mėginamas gaudinti jį, sakė: "Jei tu važiuosi mokytiis į kunigūs, tai aš tau nė jokių savo turtų nepaliksiu savo palikime." Jonukas nė maštyti nėmąstė apie tuos turtus ir po kelių dienų išvažiavo į seminariją.

Jis ten dirbò liuosame laike ir taip užsidirbdavo gana pinigų drabužiams. Už jo

mokslą tai keli dievobaimingi kunigai pamokėjo, žinodami jo padėtį.

Praslinko keli metai. Tėvas mirė. Paliuko visus savo turtus Petruui ir Vincui. Jie, įgyję daug turto, išvažiavo į Ameriką ir apie juos daugiau Jonukas negirdėjo.

Atėjo tie linksmi metai, kada Jonukas buvo išventintas į kunigus. Buvo antras birželio sekmadienis. Jis buvo apvilktas baltu rūbu, kaip jis matė tuos tris jautnikaičius pirmą kartą, kada jis buvo bažnyčioje. Tuojaus Vyskupas patepė jo rankas švęstais aliejais ir Jonukas išgirdo tuos žodžius, kurių taip ilgai laukė, dėl kurių vargo, dirbo ir kentėjo. "Tu es Sacerdos in Aeternum."

Parašė Juozas Liolia,
Marijonų Kolegijos mokinys.

Aštuntasis Marijonų Rėmėjų Seimas

Sekmadienį, gruodžio 9tą dieną, 1934 metais, Aušrų Vartų parapijos švėtainėje, 2323 W. 23rd Place, Chicago, Illinois, įvyksta Marijonų Rėmėjų Aštuntasis Seimas.

Seimo dieną Aušros Vartų bažnyčioje 10:00 val. bus iškilmingos pamaldos — Šv. Mišios Marijonų Seminarijos bei Kolegijos Rėmėjų, Geradarių ir Prietelių Seimui atvykusių Svečių intencijai, ir tai dienai pritaikintas pamokslas. Gerb. Seimo Atstovams bei Dalyviams 12:00 val. bus parduoti skanūs, draugiški pietūs. Po pietų 2:00 val. prasidės posėdžiai.

Mūsų gerb. Rėmėjai, Geradariai bei Prieteliai visu stropumu imasi uolius darbą Seimo gausiu pavykimu. Senieji Rėmėjų skyriai, kurie yra stiprūs energingai darbuojasi, ruošdami įvairius vakarelius bei pramogėles, o silpnesnieji yra stiprinami, ir įkuriami trys nauji skyriai: 1) Town of Lake, Šv. Kryžiaus parapijoje, didžiai gerb. vietos klebonui, Tėvui Al. Skripko pritariant ir kilnios širdies gražiam būreliui asmenų sudarus kuopelei; 2) So. Chicago, Ill., Šv. Juozapo parapijoje, didžiai gerb. vietos klebonui, Tėvui Pr. Vaitukaičiui leidžiant ir geraširdžių susidarius kuopelei; 3) Aurora, Ill., nors čia nėra lietuviškos pa-

rapijos, bet yra mūsų brolių tautiečių lietuvių kilniąsias įstaigas remenčiųjų, kurie noriai įkuria Marijonų Rėmėjų skyrių.

Gerbiamieji bei Gerbiamosios, Jūs žinote lietuviškos seminarijos ir kolegijos svarbą, reikalingumą ir naudingumą mūsų lietuviškajai visuomenei ir suprantate kaip kilnų ir didelį darbą padarote Bažnyčiai ir Tėvynei remdami šias įstaigas. Jų įsteigimas ir užlaikymas brangiai kainuoja. Todėl, kad ir nedrąsiai šiais priespaudingos bedarbės laikais kreipiames į Jūsų kiltaširdingumą kiek išsigalite prisidekite prie šių įsteigų palaikymo bei tobulinimo. Tiesa, Jūs; kurie rėmėte ir remiate, ir didelė parama matosi seminarijos ir kolegijos įsteigime.

Iš mūsų gerb. Rėmėjų kaikurių pavienių asmenų Aštuntajam Seimui gražias aukas ir sveikinimus jau gavome, širdingiausiai dėkojamė. Aukas ir sveikinimus pradedime garsinti kitame "Kristaus Karaliaus Laivo" numeryje.

Nuoširdžiai kviečiame visus mūsų gerb. Rėmėjus-es, Draugijas, Organizacijas, Brolijas, Parapijas ir Lietuvių Kolonijas dalyvauti šiame Seime. Jeigu kurie negalėtų mėtė atvykti dėliai tolimos kelionės ir kitos svarbios priežasties, tai malonėkite savo sveikinimus, linkėjimus, patarimus bei užmanymus prisiųsti laiškuose raštu.

Maloniai Jūsų lauksime,
Seimo Rengimo Vadovybė.

LIETUVIŠKOS KALVARIJOS VENGRIJOJE

Lietuvos konsulas Vengrijos sostinėje Budapešte prie pat Dumojaus, nuo Budapešto 29 km., pastatė 14 lietuviško stiliaus kryžių — Kalvarijas. Visų Kalvarių pavėkslai piešti paties konsulo. Ant kalvelės pastatytas didelis lietuviškas 8 metrų aukščio kryžius. Atidengiant Kalvarijas buvo didelės iškilnės. Žmonių minios Kryžius pašventino vyskupas Lajos. Savo pamokslė vyskupas nupasakojo Lietuvos nepriklausomybės atgavimą ir laisvos Lietuvos gyvenimą. Pagaliau, visus prašė pasimelsti už Lietuvos laisvę.

Vysk. P. Pr. Būčys, M.I.C.

Ko Galime Išmokti Iš Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus

Prisiminus a. a. Arkiv. Jurgio gyvenimą, pirmiausia mums puola į akis du didvyriški jo veiksmai, būtent: atsistatydinimas iš Akademijos inspektorių ir iš Vilniaus vyskupo sosto. Šiuodu įvykiu rodo, kad Arkiv. Jurgiui rūpėjo ne savo patogumas, ne savas iškilimas dvasiškijos eilėse, ne turtas, ne garbė, o vien tik Bažnyčios

nauda ir Dievo garbė. Ką jis yra parašęs apie Marijonų Vienuolijos vedamąją mintį, tą jis labai ryškiai daug kartų įvykdė savo gyvenime, bet ypatingai šiais dviem atvejais: 1911 ir 1925 metais.

Ne visi Lietuvos katalikai užima aukštas vietas, eina garbingas pareigas, tad ir ne visi turi progos pakartoti tokį aukšto

laipsnio atsižadėjimą. Bet kiekvienas turi atsiminti, kad tais dviem atvejais Arkiv. Jurgio buvo labai didelis atsižadėjimas savo asmeniško patogumo ir savo garbės. Tokius atsižadėjimus gali padaryti vien žmonės labai gilaus kuklumo ir labai aukšto bei gyvo tikėjimo. Šios dorybės turi puošti kiekvieną kataliką ir kiekvienas gali jose lavintis, kol pajėgs aukščiau statyti bendrąją žmonijos gerovę už savo asmeniškuosius patogumus ir savąją garbę.

A. a. Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus gyvenime matome ir nepaprastą kantrybę. Jis niekuomet nesiskųsdavo. Ir mirė jis dėl to, kad per ilgai kentėjo apendicito skausmus, vadindamas juos paprastu vidurių skaudėjimu. Jis tą padarė ne iš išdykumo, ne iš beprasmio mariniimosi, bet iš darbštumo. Mat, nenorėjo pertraukti labai svarbaus ir skuboto pranešimo Šventajam Tėvui apie susidariusią Katalikų Bažnyčios padėtį Lietuvoje 1926 m. gruodžio mėnesį. Tą kantrybę ir tą darbštumą taip pat reikėtų pavadinti didvyriškomis arba heroiškomis dorybėmis. To neturi užmiršti ne tik Marijonai, bet ir visi Lietuvos katalikai. Nelengva yra pasiekti tokį aukštą dorybės laipsnį, bet šitos dorybės mums yra brangios ir brangus šitas jų pavyzdys.

Neapsakomai buvo sunki Vilniaus vyskupo padėtis 1918 — 1925 metais. Dėl to miesto varžėsi Lietuva, Lenkija ir Rusija. Tos trys tautos ir tos trys valstybės Vilnių minimi laikotarpiu buvo užėmusios kiekviena po du kartu. Jau nekalbėkim apie tai, ką reiškia perkentėti vyskupui tokia mieste, kur civilinė aukščiausioji vyriausybė iš vieno rankų į kitas pereina šešis kartus, bet atsiminkime prieštaraujančius reikalavimus, tų vyriausybių statomus vyskupui. Tarp tų reikalavimų labai daug buvo gudriai apgalvotų, neteisingų ir įkyrių. Pasaulio diplomatai, kurių daugelis tuo laikotarpiu pabuvojo Vilniuje, ne be reikalo stebėjosi vyskupo išmintimi. Ji buvo daugiau negu nepaprasta. Su jo išmintimi taip pat jungėsi ir stiprybė. Buvo ir drąsos, išstaciūsios jo gyvybę pavojun, nepaisant vyskupo sufragano ir kapitulos išpėjimų, bandžiusių atkalbėti nuo drąsaus žingsnio.

Milžiniškos Vilniaus vyskupijos lietuviai ir baltgudžiai niekuomet neužmirš savo ganytojo — užtarėjo. Ir lenkai pripažįsta, kad jis niekuomet nė per plauką nenukrypo nuo teisingumo, gindamas skriaudžiamuosius, užtardamas nelaimingus, saugodamas tikėjimą, Bažnyčią ir sąžinės teises.

Buvo žmonių žemų, vidutinių ir aukštų, kurie Vilniuje vyskupui Matulevičiui kasdien bėrė į jo širdį kartybių, bet kai juos ištiko nelaimė, jis jiems ištiesė meilingą ranką ir padėjo išgelbėti. Kai kurie buvo ir liko nedėkingi niekšai, bet kiti liovėsi žemo darbo ir tapo ištikimi kilnaširdžiui ganytojui. Lengva būtų šitą posakį paaiškinti gausiais gyvais pavyzdžiais. Ir šitame dalyke Arkiv. Jurgio Matulevičiaus dorybė buvo aukštesnė už tą, ką paprastai matome pačiuose labiausiai pagyrimo vertuose žmonėse.

A. a. Arkiv. Matulevičius iš jaunų dienų buvo iškalbus kaipo studentas, iškalbus kaipo visuomenės veikėjas, žavintis kaipo profesorius, nepaprastas pamokslininkas. Jo raportai į Romą yra pavyzdžiai ramaus, bet gryno stiliaus ir skaisčios lotynų kalbos. Jis mėgo savo gimtąją kalbą ir puikiai ją mokėjo, sekdamas kalbininkų nurodymus. Viename dalyke jis neturėdavo iškalbos, būtent, kai reikdavo minėti žmonių kaltes ir ydas.

Šiuos dalykus aš pats patyriau, kuris jį pažinau iš jaunų dienų. Su juo drauge buvau gimnazijoje, su juo drauge mokinausi Petrapilyje ir Friburge, su juo drauge dirbau tame pačiame Petrapilyje, iš arti mačiau jį atnaujinant Marijonų Vienuoliją, šalia jo tuose pačiuose namuose gyvenau Kaune paskutinius jo gyvenimo 1926 ir 1927 metus. Jei reikia mums pavyzdžio, tai negalime rasti geresnio taip arti, kaip jis yra mums artimas.

Kai jo kūnas perkeliamas iš Kauno į Marijampolę, mums netenka abejoti, kad jo siela jau tikrai danguje. Padarykime jo sielai dar vieną džiaugsmą viršaus: būkime toki katalikai, toki veikėjai ir toki apaštalai, kaip jis mokino ir savo pavyzdžiu parodė.

ARKIV. JURGIO MATULEVIČIAUS LAIDOTUVIŲ TVARKA

Spalių 24 d. 17:30 val., traukiniui išvežant ark. Jurgio Matulevičiaus kūną iš Kau no, skambinama per 15 min. Marijampolės bažnyčių varpais.

18:45 val., traukiniui pasiekus Marijam polės parapijos ribas, sužiba bažnyčios bokštų kryžiai.

Traukiniui įvažiuojant į stotį, vėl su gaudžia varpai. 18:50 iš Marijampolės geležinkelio stoties paimamas a. a. arkivysk. Jurgio Matulevičiaus kūnas. Jį atlydėjo arkiv. Pr. Karevičius, M.I.C., vysk. P. Būčys, M.I.C., vysk. J. Kukta, vysk. Henr. Przedzdieckis, vysk. M. Reinys, Marijonų Generolas J. M. kun. A. Cikoto, M.I.C., Lenkijos Marijonų Provincijolas gerb. kun. Vl. Mroczek su atstovais ir kitais dvasininkais.

Gedulingajai procesijai vadovavo vienas vyskupas. Procesija ėjo šia tvarka: kryžius, gedulo vėliavos, organizacijos su savo vėliavomis, būtent: vaikai, moksleiviai, jaunieji vyrai, merginos, moterys, darbininkai, tretininkai, vienuolės, vienuoliai, choras, kunigai, vyskupai, karstas, orkestras, visuomenė.

Organizacijos nariai ėjo abiem gatvės šonais po du. Protarpiais kraštais vyrai su fakelais. Vienuoliai (ės), kunigai — su žvakėmis. Eiseną padėjo tvarkyti šauliai.

19:30 Gedulingieji Mišparai. Laiko vyskupas. Šventoriuje iš fakelių — du laužai. Po Mišparų J. E. vysk. P. Būčys, M.I.C. sako pamokslą. Giedama "Liberā," Viešpaties Angelas.

Iki 23 val. jaunimas gieda Rožančių. 23 v. — 3 val. prie karsto būdi Broliai Marijonai ir kiti.

Spalių 25 d. 3 val. ryto — 5 val. Rožančių gieda Tretininkai. Šv. Mišios prasideda 4 val.

7, 8, 9 ir 10:30 giedami Nokturnai. Vyskupai laiko šv. Mišias. 9 val. gieda parapijos choras. 10 v. orkestras.

11 val. Pontifikalinės Mišios. Gieda Marijonų choras.

Po Mišių J. E. vysk. Staugaičio pamokslas.

Toliau sekė iškilmingas giedojimas "Liberā" ir kūno įdėjimas į sarkofagą šv. Jėzaus Širdies koplyčioje.

KĄ VEIKĖ SENIEJI KŪVOTOJAI LIURDE

Į Liurdą buvo susirinkę dalyvavusieji didžiajame kare kareiviai. Jų tikslas buvo prašyti Mariją pasauliui taikos. Maldininkai visą buvimo laiką paskyrė maldai. Be pertraukos per tris dienas dieną ir naktį buvo meldžiamasi. Nebuvo jokių prakalbų.

Paskutinę dieną jiems šv. Mišias laikė karo dalyvis kard. Lienart. Per Mišias 15,000 buvusių karių priėmė šv. Komuniją. Pažymėtinos kelios mintys iš pasakyto pamokslas per tas Mišias:

"Kas mes esame? Senieji kovotojai. Mes nesame toki maldininkai kaip kiti. Mes esame didvyriai be vardo. Mes buvome išplėšti iš savų šeimų tarpo ir paskandinti merdėjimų, dejavimų, troškulio jūroje, buvome prikalti ant karo kryžiaus..."

Bet mes neatėjome čia ieškoti sau pagarbos ir rinkti pagyrimų. Mes nesame skausmų pardavėjai ir garbės pirkėjai. Mes norimė, kad mūsų vaikai, mūsų ainiai daugiau nebematytų karo, to karo, kuris pradžudys Europą, bet pasauly viešpatautų taika, kad išnyktų nugalėtojai ir nugalėtieji (čia klausytojai pakėlė ovacijų audrą). Tą taiką mums tegali duoti tas, kuris pasakė: "Teesie jums ramybė... Aš jums duodu tą ramybę, kurios pasaulis negali duoti." Marija, tos taikos čia ir susirinkome prašyti. Mes vakar buvom priešai, šiandien broliai tikėjime. Mes išprašykime savo maldomis iš dangaus stebuklą: taikos malonę ir kad visas pasaulis pripažintų tos taikos Teikėją — Dievą..."

J. E. Vyskupas T. Matulionis

Trečiadieni 10:40 val. ryto atvyksta į Chicago, Ill. Iškilmingai sutiktas ir iškeita Palmer viešbutyje 12:00 pietūs.

Lapkričio 18 d., Aušros Vartų bažnyčioje, 10:00 val. celebruoja pontifikalės Mišias, o vakare dalyvauja "Draugo" jubiliejinėse iškilmėse.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

Angelai Sargai

Koks maloningas ir guodžiantis yra pamaldumas į šventuosius angelus! Iš mūsų pusės turime gerbti ir mylėti skaisčius dangiškašias dvasias, kurios yra pilnos išminties, galybės ir šventumo! Šios dangiškos dvasios; nenustojančiai žvelgia į Dievo veidą, tuo pačiu jos vykdo savo pasiuntinybę globojant žemės vaikus ir juos sergstant nuo visokių pavojų. Ištikrųjų, taip daro Angelai Sargai, mūsų dangiškieji bičiuliai.

Tur būt, mažai kas pamastė, kad mes esame angeliškojo pasaulio apsupti. Tur būt, mažai kas žino, kad kiekviena tauta turi savo Angelus Sargus. Be to, kiekvienas miestas, pilis ir kaimas turi savo globojančius angelus. Kiekviena bažnyčia turi savo ypatinguosius angelus, kurie sergsti nuo išniekinimo ir nelaimių. O kiekvienas altorius turi tūkstančius angelų, kurie garbina dangaus ir žemės Dievą, esantį Švenčiausiam Sakramente. Apart to visą, kiekvienas iš mūsų turi savo Angelą Sargą, kuris yra mūsų neliaujantis bičiulis, mūsų ištikimiausias draugas. Tačiau, ar mes darome taip, kad būtume verti pelnyti globą tų angeliškųjų dvasių, iš kurių esame patyrę didelės pagarbos ir išganingos globos?

Tik pažvelgkime į kai kuriuos šventuosius, kuriems Angelai Sargai patarnavo ir gelbėjo. Ir taip. — Šventieji angelai saugojo ir globojo Šv. Kamilių iš Lėllis viso-

se jo sunkiose ir pavojingose kelionėse. Angelai daug prigelbėjo Šv. Venčeslavui, Čekų karaliui, jo kovoje su neprietelais. Angelai patarnavo Šv. Izidoriui, ardami laukus, kai šventasis buvo atsidavęs maldai. Angelai gaminė valgi Šv. Benedikto Muriečio vienuolijos bendruomenėi. O Šv. Zita angelai minkė tešlą ir kepė duoną, kad daugiau turėtų laiko atsiduoti maldai. Šv. Rožė, kai ji nusilpnėdavo maldoje, jos Angelas Sargas ragindavo prietelius, kad jai atneštų pastiprinimą. Palaimintoji Gemma Galgani savo Angelui Sargui įduodavo laiškus, kurie būdavo pristatyti į vietą. Gi Tėvas Cullen, visada šaukiasi šventųjų angelų pagalbos, kai laikas skirtas atlikti svarbius reikalus su pasauliečiais.

Giliu tikėjimu įsitikinusi, viena pamaldži motina dažnai kalbėdavo savo keturiems vaikams, kai jie rūgodavo, kad yra daug darbo, o mažai kas gelbsti: "Mano vaikeliai, kiekvienas iš jūsų turi Angelą Sargą. Vietoje keturių, esate aštuoni dirbti darbą. Tāt, prašykite savo Angelo Sargo jums prigelbėti, ir darbas bus atliktas skubiai ir smagiai!"

Mūsų dangiškieji globėjai yra galingi mums prigelbėti kovoje su mirtimi

Šventieji angelai kvietė Šv. Dominiką, kad pasiskubintų ateiti ir stoti į dangiškųjų dvasių eiles. Pirin šešių mėnesių prieš Šv. Nikolajaus Tolentiničio mirtį,

angelai jį skatino į dangaus linksmybes. Šv. Gertrūda dažnai girdėdavo angelus giedant: "Ateik, ateik, ponია! Dangaus laimė laukia tavęs." Vienas pamaldus vienuolis regėjo angelų dangiškaį chorą besiskubinantį paimti Šv. Gerardą, Tourse vyskupą, į amžinosios laimės vietą, ir jį užtardami prieš teismo tribūną. Misteriški pranešimai kunigams, juos šaukiant prie mirštančiojo lovos, dažnai eina nuo šventųjų angelų. Kartais atsitinka, kad nežinomas palydovas veda kunigą su paskutiniaisiais sakramentais pas mirštantį ligonį ir paskui dingsta. Tai vis Angelo Sargo pasiuntinybė teikia tokią pagalbą, kad mirštantysis nemirtų be sakramentų.

Angelai Sargai ne vien pasitarnauja asmenims, kad kunigą su sakramentais atvedus pas mirštantį ligonį, bet yra padavimų, kad jie patys atnešė ir suteikė Gyvenimo Duoną sergantiems ir mirštantiems. Dėl tokių įvykusių atsitikimų yra daug įrodymų iš šventųjų gyvenimų. O ypatingai šventųjų angelų taip patarnauta Šv. Stanislovui Kostkai, Šv. Liudvinai, Šv. Raimundui ir daugybei kitų šventųjų.

Šventieji angelai myli mums patarnauti ypatingai mūsų maldose ir pamaldume į švenčiausiąjį Sakramentą. Tuo metu jie mums įkvėpia šventais mąstymais ir prašalina blogas mintis. Jie gelbsti mus kovoje su pagundomis. Angelai taip pat gelbsti sieloms skaiestykloje, kur jas ramina ir guodžia.

Angelai Sargai kiekvienam amžiui

Kūdikiai turi savo Angelus Sargus, kurie juos sergsti nuo pavojų ir saugoja jų nekaltybę.

Taip pat yra Angelai Sargai, kurie globoja *jaunimą*, kuriam ypatingai grėsia blogų papročių pavojai.

Irgi yra Angelai Sargai, kurie gaivina uolumą, meilę ir pasiaukojimą *tiems, kurie atsidavę jaunimą auklėti, globoti ir mokyti*.

Yra *kunigų* Angelai Sargai, kurie juos įkvėpia atsidavimu ir uolumu skelbti ir garsinti Dievo Žodį.

Yra ir *misijonorių* Angelai Sargai, kurie juos apsaugo nuo pavojų ir duoda drąsą ir stiprina sunkiame jų gyvenime.

Be to, yra *stabmeldžių ir netikinčiųjų* Angelai Sargai, kurie be sustojimo už juos užtaria, kad jų širdys atsikreiptų į malonės šviesą.

Taip pat Angelai Sargai yra duoti *tiems, kurie keliauja oru, žeme ir vandeniui*, kad juos saugoti nuo visų pavojų sukrėtimo, ugnies ir paskendimo, ir kad laimingai pasiektų kelionės galą.

Nusidėjėliai irgi turi savo Angelus Sargus, kurie jiems tiesia gailėstingumo malonę ir karštai maldauja, kad atsiverstų.

Kurie agonijoje miršta, Angelai Sargai juos stiprina, drąsina ir giria nuo pragariškojo priešo aatpuolių.

Pamaldumas į Angelą Sargą

Žinome, kad Dievo Apvaizdos surėdymu Angelai Sargai globoja žmones, gyvenančius čia, žemėje. Kiekvienas žmogus, pradėdamas savo gyvenimą, gauna Angelą Sargą globėju ir vadovu į amžinąją laimę. Koks tai didelis suraminimas žmogui, keliančiam į Dangaus karalystę. Angelas Sargas šviečia žmogaus kelius ir gyvenimo tamsi naktis virsta švaisčia diena. Kaip malonu eiti tuo keliu, kuriuo žmogų veda Angelas Sargas.

Niekada nereikia atsiskirti nuo Angelo Sargo, mūsų globėjo, kurs rūpinasi mums padėti. Jis seka žmogų, kada krypsta iš tiesos kelio. Tačiau, kaip daugelis pamiršta savo Angelą Sargą ryte ir vakare trum pa pasveikinimo maldele pasveikinti. Pamiršta jo šauktiis pagundose. Ir pamiršta su savo Angelu Sargu didesnę draugiškumą palaikyti.

Taigi, jei ateina valanda tamsi, ūkanota, tada klausk savo Angelo Sargo, ką turi daryti ir kur savo mintis kreipti. Jis išklausys tavo prašymo ir atmainys tamsą į šviesą, ir ūkana į giedrumą. Todėl, rūpinkis visada turėti tvirtą pamaldumą prie savo Angelo Sargo. Jį dažnai pasveikink ryte, vakare ir dienos metu. Jį laikyk didžiausiu ir mylimiausiu savo draugu. Jis į tave žiūri su meile. Jis nori visur tau padėti ir tave vesti į amžinąją laimę keliu, kurį tau skyrė Dievas, tavo Sutvėrėjas.

Be to, atmintinai išmok ir dažnai kalbėk į savo Angelą Sargą sekančią malde-

Kun. Pranas Skrodenis, M.I.C.

MIRUSIŲJŲ PRISIMINIMAS

Žmogui numirus, jo kūnas bažnyčioje atvežtas. Čia jis prie altoriaus grotelių gulį, kada pamaldos už numirėlių yra laikomos. Šv. Mišiom pasibaigus, kūnas lydimas į kapus. Kapuose kunigas atlieka paskutiniąs bažnyčios apeigas. Po to kūnas paguldytas Dievo žemėje ir paslėptas nuo mūsų akių. Nors mūsų kapinėse paprastai nėra arti bažnyčių, bet visgi neužmirštame tų kurie ten guli. Juos atsimeiname Šv. Mišiose. Kada bažnyčioje už numirėlių Mišios yra giedotos ir jo kūno nėra, turime prirengtą grabą. Jis kuovaizdžiausiai stato mums prieš akis neišvengiamos mirties paveikslą, o kada mirsime — nežinome, tad privalome rūpintis išanksto prisirengti prie mirties. Krikščionie, atsimink mirtį! Tau irgi ateis diena, kada būsi karstan paguldytas ir palaidotas! Šitą tiesą kiekvienas turėtų prisiminti.

Kunigai prie altoriaus gieda maldas, lekeijas ir psalmes imamas iš Šv. Rašto. Maldos išreiškia tikėjimą, viltį, liūdesį ir pasitikėjimą. Viską ką tikintysis krikščionis jaučia apie numirėlių, randasi šiose maldose.

Kas galėtų geriau apimti širdį kaip psalmė „*De Profundis*:“

Iš gilumos šaukinysi Taveš Viešpatie, Viešpatie, išklausyk mano balsą.

Tegul klauso Tavo ausys mano maldavimo balso.

Jei žiūrėsi nedorybių, Viešpatie: Viešpatie, kas ištesės?

Nes tu turi gailestingumo: ir dėl Tavo įstatymo laukiu Taveš Viešpatie.

Laukia mano siela Jo žodžio, mano sieia tikisi Viešpačiu.

Nuo rytmečio sargybos ligi nakties tegul tikisi Izraelius Viešpačiu.

Nes Viešpats turi gailestingumo ir gausas pas Jį atpirkimas.

Ir jis atpirks Izraelių iš visų jo nedorybių.

le: „*Dievo Angele, mano Sarge, mane iš aukščiausios gėrybės Tau pavestą, apšviesk, sergėk, vesk ir valdyk. Amen.*“

Turime iš Jobos knygos pamokiningą. Štai jis: „Suzykus kūnui, mano kaulai prisiglaudė prie mano odos, ir tiktai lūpos liko aplink mano dantis. Pasigailėkite manęs, pasigailėkite manęs bent jūs, mano prieteliai, nes Viešpaties ranka ištikio mane. Kam persekiojate mane kaip Dievas ir sotinatės mano kūnu? Kas man suteiks, kad mano žodžiai būtų parašyti? kas man duos, kad būtų įrėžti knygoje geležine vimi ir ant švininės skardos, arba būtų iškalta kalnu ant titnago? Nes žinau, kad mano Atpirkėjas yra gyvas, ir paskučiausioje dienoje aš atsikelsiu iš žemės, ir vėl būsiu apvilktas savo oda, ir savo kūne aš matysiu savo Dievą; aš pats jį matysiu, ir mano akys išvys, o ne kitas; ta mano viltis paslėpta mano prieglobstyje.“ (Jobo 19, 20-27)

Brangieji, ar tai ne balsas iš tolimos ištremtos žemės, tarsi iš pragaro šaukšmas? Ar tai ne balsai tų nelaimingų sielų iš gilumos tamsybės šaukiant į mus? Pasigailėkite mūs! Pasigailėkite mūs! Koki širdis gali pasilikti šalta ir nesujaudinta?

Kunigas altorių prisiartina juodais drabužiais, choras gieda liūdnas giesmes: „Amžinąjį atilsį duok joms Viešpatie ir amžinoji šviesa tegu joms šviečia.“ Šv. Povilo laiškais irgi mums yra pamokinimas. „Broliai, štai aš sakau jums paslaptį: Mes visi, tiesa, kelsimės, bet nevisi būsime permaintyti. Umai, akymirksnyje, kuomet atsiliieps paskučiausias trimitas; nes trimitas atsiliieps ir mirusieji kelsis nebegendą, ir mes būsime permaintyti. Nes šitas gendąs turi apsivilkti negedimu ir tas marus turi apsivilkti nemarumu. Kuomet gi tas marusis apsivilks nemarumu, tuomet įvyks žodžiai, kurie yra parašyti: Mirtis praryta apgalėjimo. Mirtie, kame yra tavo apgalėjimas? Mirtie, kame yra tavo akstinas? Mirties akstinas yra nuodėmė, o nuodėmės stiprybė yra įstatymas. Bet ačiū Dievai, kurs mums davė apgalėjimą per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.“ (1 Kor. 15, 51-57)

Tas tiesas kurias čia randame, irgi randame Mišių evangelijoje, kur Pats Kristus

mokina. "Iš tiesų, ištiesų, sakau jums, kad ateina valanda, kurioje visi esantieji kapuose išgirs Dievo Sūnaus balsą; kurie gera darė, išeis, kad atsikeltų į gyvenimą, kurie gi, pikta darė, kad keltūsi į teismą." (Jonas 5, 28-29)

Tie suraminantieji žodžiai turi būti mūsų širdžiai kaip angelo balsas bus mūsų ausims. Šie žodžiai Šv. Mišių pradžioj padeda mūsų širdis priruošti Viešpaties meilės ir mielaširdystės aktams. Mes neturime ko geresnio joms duoti kaip tik Šv. Mišių auką. Tą auką iš savęs neduodami, bet Kristus mums duoda iš Savo malonių šaltinio.

Šv. Monika prieš savo mirtį, pasišaukė savo sūnų Augustiną, prie mirties patalo ir jam tarė: "Mano Sūnau, neužilgo savo motinėlės neturėsi. Kada nebūsiu, manęs neužmiršk. Jūs žinote, kaip aš jus mylėjau. Mane ypatingai atsiminkite prie Viešpaties altoriaus!" Ar tu supranti šios mirštančios motinos troškimą? Ji gerai žinojo, kad Šv. Mišios gali nelaimingai sielai daugiausiai pagelbėti negu kas kitas. Pats Jėzus būdamas ant altoriaus sykiu su mumis maldauja Dangiškojo Tėvo pasigailėti kenčiančių sielų.

Šv. Mišiomis pasibaigus, duodamas paskutinis palaiminimas. Kunigas atėjęs prie grabo užgieda "Libera — Apsaugok mane, Viešpatie nuo amžinos mirties toje baisioje dienoje, kada dangus ir žemė sudrebės ir Tu ateisi pasaulį teisti su ugnimi." Paskui kunigas apeina grabą du sykiu, laimindamas su švėstu vandeniu ir smilka. Pabaigoj jis užgieda paskutinį prašymą: "Nuo pragaro vartų, apsaugok jų sielas, Viešpatie! Tegu ilsisi ramybėje!"

Paskui lydi į kapines kur numirėlis randa savo poilsio vietą. Gyvieji stovinėja ir klūpo maldoje prie savo mylimųjų kapų, kuriuos gyvenime mylėjo ir myli. Tą meilę jų ašaros išreiškia. Kunigas paskutinį kartą švėstu vandeniu apslakština grabą. Šitas, nelaimingas sielas atgaivina, kaip troškantis žmogus atsigėręs vandens iš šaltinio yra atgaivintas.

Brangieji, ar jūs norėtumėt nelaimingoms sieloms nusijusti dovanų? Tat kuo dažniausiai klausykite Šv. Mišių ir priimki-

te šv. Komuniją. Tos nelaimingos sielos ir jums kada nors parodys savo dėkingumą, kada bus turtingos sielos danguje ir jūs būsite nelaimingos sielos skaistyklėje. Pastarasis kelias mirštantiesiems, yra per skastyklą į dangų — per skausmą į amžinąjį gyvenimą.

SVARBESNIEJI ĮVYKIAI AMERIKOJE

THOMPSON, Conn. — Spalių 25 d. 1934 m., 12-ta Marijonų Kolegijos rėmėjų kuopa, Worcester, Mass., gausiai parėmė kolegiją kuomet suruošė Mažuknų namuose "Whist Party," kurios pelnas buvo skiriamas kolegijai. Susirinko didelis būrys rėmėjų, kurie duosniai prisidėjo prie to kilnaus bet ir sunkaus Marijonų darbo, būtent Lietuvių Kolegijos vedimo Amerikoje. Buvo atvykę taipogi keletas kolegijos studentų, kurie pajvairino vakarą savo dainomis. Buvo ir keletas kalbų. Taip linksmas vakarėlis baigėsi sėkmingai.

— Sekmadieni, spalio 28 d., Marianopolio Kolegijos rūmuose įvyko Rytinių Valstybių Tėvų Marijonų Rėmėjų seimas, kuris prasidėjo iškilmingomis šv. Mišiomis. Jas atnašavo kun. P. Skrodenis, asistuojant: kun. J. Vaškevičiui, M.I.C., klierikui E. Andriulioniui ir studentams A. Mažuknai, J. Overkai, Jurėkioniui ir Biekšai. Pritaikinta pamokslą pasakė kun. J. Vaškevičius, M.I.C. Po pamaldų įvyko bendri pietūs.

Posėdžiai prasidėjo 2 valanda po pietų. Užanginę kalbą pasakė Naujosios Anglijos Rėmėjų Apskričio pirmininkas, kun. V. Puidokas. Seima atidarant, maldą sukalbėjo kun. A. Bublvs, M.I.C.

Seimo prezidiumą sudarė: V. Parulis, Worcester, Mass., pirmininkas; kun. P. Skrodenis, vice-pirmininkas; p-nia Delionienė, Worcester, ir A. Jurgelaitis, So. Boston, sekretoriatas. Rezoliucijų komisijonėje: kun. Vaitekunas, kun. Puidokas ir ponia Morkunienė.

So. Boston'o kuonos raporta išdavė p-nia Vosylienė. Providence, R. I., kuopos veikimą pranešė kun. Vaitekunas ir iškėlė seimui \$100. auką. Brockton'o darbuotė pranešė ponia Skeivienė.

Naujon valdybon išrinkti: kun. Vaitekunas, pirm., V. Parulis, 1 vice-pirm., p-nia Delionienė, raštininkė., kun. J. Navickas, išd., glėbėjos, p-nia Vosylienė ir Urmonienė. Padaryta kolekta, kuriais pinigais buvo užsakytos šv. Mišios už kun. Navicko sveikata. So. Boston kuopa davė \$10.

— Spalių 21 d. kolegijoj buvo suruoštas

šeiminis studentų taip vadinamas mėgėjų vakaras. Buvo parengta tam tinkama studentų programa.

WATERBURY, Conn. — Spalių 28 d. bažnyčioje pontifikalines šv. Mišias laikė svečias J. E. vyskupas Matulionis, asistuojant kunigams: Valantiejui, Gauronskui, Gradeckui, Ražaičiui ir Kripui. Bažnyčia buvo pilna žmonių. Procesijai einant iš klebonijos į bažnyčią, choras gražiai giedoja "Ecce Sacerdos." Žmonės džiaugėsi J. E. vysk. Matulionio atsilankymu į Waterbury.

Vėliau gerb. svečias, vadovaujant klebonui, aplankė įvairius miesto departamentus, įvairias įstaigas, mokslo institucijas ir t. t. Svečias visų kuo labai domėjosi. Stebino jį, kad amerikiečiai mokslininkai ir valdininkai nesigėdija savo brangaus tikėjimo. Gerėjosi Amerikos pažanga ir kultūra.

BALTIMORE, Md. — Pereitą lapkr. 4 d. visos apylinkės švento Vardo kuopos susirinko į šv. Marijos Seminarijos kiemą, metinę Kristaus Karaliaus šventę paminėti.

Diena nors buvo šaltoka, bet apie 20,000 vyrų, ir tiek pat kitų žiūrovų susirinko Arkivyskupo Curley šaukiami. Šv. Alfonso lietuvių parapija irgi neatsilikė, atsiųsdama apie septynias dešimtis vyrų, ir keletą desėtku altoriaus berniukų.

CAMBRIDGE, Mass. — Spalių 28 d., baigusieji mokyklos alumnai suvaidino gražų ir juokingą teatrėlį veikalą: "Mažas Kryželis, bet Sunkus."

— L. D. S. 8 kp. yra nutarus po Kalėdų rengti parapijinės mokyklos auklėtiniams lietuviško skaitymo konkursą su dovanomis.

OMAHA, Nebr. — Sesers Anasztazijos pastangomis, mokyklos vaikučiai nupirkė naują "inlaid" linoleum bažnyčiai.

— Spalių 28 d. virš 120 vaikų suteikta Šutvirtinimo Sakramentas. Bažnyčia buvo sausakimšiai pilna.

— Duchene kolegijos seserys bažnyčiai padovanojo labai gražią kopą. J. E. vyskupas pirmą kartą devėjo per Šutvirtinimo Sakramentą.

BRADDOCK, Pa. — Lapkričio 4 d. šv. Izidoriaus parapija surengė kortavimo vakarą.

— Kristaus Karaliaus šventę gražiai praleista. Daug žmonių priėmė šv. Komuniją ir dalyvavo procesijoje.

FRACKVILLE, Pa. — L.R.K.S.A. 187 kn. surengė vaidinimą ir koncertą lapkričio 11 d. Shenandoah Vyčiai išpildė programą.

DU BOIS, Pa. — Spalių 21 d., atminčiai vietinės šv. Juozapo lietuvių katalikų

parapijos 40 metų sukaktuvių jubiliejaus, buvo surengtas gražus programos. Ji tinkamai išpildė parapijos mokyklos mokiniai. Gerbiamos mokytojos, Seserys Pranciškietės, matyt padėjo nemaža triūsio išlavinti savo mokinius ir prirengt tą visus džiuginanti vakarą. Garbė joms už tokį darbą.

Programas prasidėjo su gerb. klebono, kun. M. J. Urbono kalba. Toliau sekė Pasveikinimas, eilėmis: Kalba per telefoną; Gyvenimo kryžiai; Mergaičių šokis; Komedija, Laižybos; Juodukai; Ateities parapijonai; Orkestra; Mokyklos choras; Kalba gerb. kun. L. Brigmano, C.C.J. Užbaigta su Lietuvos Himnu.

HELVETIA, Pa. — Čia šiemet šv. Antano parapijos mokykloje randasi 55 mokiniai — 34 mergaitės ir 21 bernaitis. Mokytojauja gerbiamos Seserys Pranciškietės. Šiemet įvyko permainos. Vieton praeitų metų gerb. mokytojų Seserų Celinos ir Uršulinos pribuvo kitos, būtent Sesuo M. Agnietė, kuri išmokytojaavo du metus BuBoise, ir Sesuo M. Bernardina. Kiek teko nugirsti, abiem gerb. mokytojom vieta ir mokykla patinka ir abidvi pasekmingai mokytojauja.

PITTSBURGH, Pa. — Spalių mėnesį vietinė šv. Kazimiero parapija laikė savo metinį bazarą. Visi džiaugiasi iš gražių pasekmių. Nors darbo buvo nemaža, bet gana daug ir naudos laimėta.

Dabar visi rengiasi prie misijų, kurios įvyks paskutinėje daly šio mėnesio, savaitę laiko prieš 40 valandų atlaidus. Visi ju laukia ir žada gerai iš jų pasinaudoti. Jas duos gerb. Tėvas Bonaventuras, O.P., Dominikonas.

FRACKVILLE, Pa. — L.R.K.S.A. 187 kp. surengė vaidinimą ir Koncertą lapkričio 4 d. Shenandoah Vyčiai išpildė programą.

ESPLEN, PGH., Pa. — Šv. Vincento parapija džiaugiasi atnaujine savo senąja bažnyčia. Nors jos atnaujinimas atsiėjo ne mažai rūšesčio, ypač gerb. klebonui kun. J. Vaišnorui, taigi darbo ir pinigų, bet visi yra patenkinti.

Girdėt, kad šiai parapijai daug prigelbi savaitinis "Bingo." Prie jo reikia sumanumo ir darbo, bet visa tai ašimoka.

LUZERNE, Pa. — Lapkričio 4 d. šv. Onos bažnyčioje įvyko 40 val. atlaidai. Atlaidai baigėsi lapkr. 6 d. su iškilminga procesija.

MT. CARMEL, Pa. — Parapijos mokyklos vaikučių motinės rengia mokyklos naudai didelę Card ir Bunco party, kuri įvyks lapkričio 15 d.

— Rožancavos mėn. šv. Rožančiaus dr. jos buvo daromas naujų narių vėjus; jų

Alp 2272

įsirašymas, bei priėmimas įvyko spalio 28 d., Kristaus Karaliaus šventėje. Be to, įvyko dr-jos kanoniškas įsteigimas su gražiomis apeigomis. Visos dr-jos narės-iai priėmė Šv. Komuniją "in corpore."

— Mt. Carmelio ir apylinkės lietuviai džiaugiasi susilaukę lietuvio daktaro dento, p. Brazausko, kuris baigė Georgetown Universitete aukštus mokslus.

SUGAR NOTCH, Pa. — Šv. Petro ir Povylo Card Party ir pramoga pavyko. Parapijai pelno liko \$116.92. Klebonas kun. J. Šupšinskas džiaugiasi parapijonų darbuote.

CICERO, Ill. — Labdarių 3 kp. pastangomis trijų veiksmų vaizdelis "Mes Lietuvaitės," pirmą sykį bus vaidinamas gruodžio 23 d. parap. salėje.

— Spalio 26 d. buvo susirinkęs gražus būrys jaunimo, kad sutvėrus naują draugiją, kurios tikslas būtų mokyti lietuvių bei anglų kalbas ir lavintis scenoje. Mokytojum išrinktas gerb. kun. J. B. Kloris. Draugijos pirm. išrinktas J. Valiulis, rašt. — C. Palubinskaitė.

— Lapkr. 4 d. Visų Šv. moterų ir vyrų dr-ja surengė metinę vakarienę Šv. Antano parap. salėje.

CHICAGO, Ill. — Lapkričio 4 d. įvykęs Liet. Labdarių Sąjungos 15 seimas Dievo Apvaizdos parap. salėj šauniai pavyko. Labdarių kuopos, draugijos ir atskiri asmenys seime sudėjo 800.00 dolerių labdarybės reikalams. Dalyvavo apie 180 atstovų iš 54 draugijų. Seimą atidarė A. Dargis. Nuoširdžią seimo atidarymo kalbą pasakė kun. Ig. Albavičius. Į prezidiumą išrinkta — adv. J. Grišius, P. Šliogeris ir A. Dargis. Sekretorėmis — Ogentaitė ir Kalvaitė. Rezoliucijų komisijon — dr. A. Rakauskas, kun. Andriušis ir L. Šimutis. Mandatų — Gudienė, Račkauskienė, A. Bacevičius ir Z. Gedvilas. Tvardariais — Češnavičius ir Valiulis. Gražias sveikinimų kalbas pasakė L. Šimutis nuo LRKSA ir "Draugo," dr. A. Rakauskas nuo naujos gydytojų dr-jos, kun. Andriušis — Kolegijos Rėmėjų, Bacevičius — Federacijos, kun. J. Jakaitis — Marijonų, kun. J. Vaičiūnas — ligoninės, kun. P. Vaitukaitis, A. Valančius, Reikauskienė — Akademijos rėmėjų ir kiti. Turinigus referatus skaitė kun. A. Valančius ir dr. J. Simonaitis. Seimas jiems atsistojimu išreiškė padėką. Labdarių centro valdyba ir kuopos išdavė raportus, iš kurių paaiškėjo, kad organizacija gyvai veikė ir daug kilnių darbų nuveikė. Centro vardu kalbėjo A. Nausėda, A. Dargis, P. Fabijonaitis, B. Nenartonis ir A. Bacevičius.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija. — Lapkričio 4 d. buvo parapijos metinė

šventė. Visos Šv. Mišios buvo laikomos prie Dievo Motinos baltuose rūbuose. Vakare įvyko iškilmingi mišparai, pamokslas ir procesija su Švč. Sakramentu. Gerb. kun. provincijolas J. J. Jakaitis celebravo mišparus: klebonas kunigas J. Mačiulionis dijakonas ir kun. A. Andriušis subdijakonas. Kun. Pr. Vaitukaitis, šv. Juozapo parapijos klebonas pasakė gražų turiningą pamokslą.

— West Sidėčiai sparčiai rengiasi prie "Draugo" koncerto, kuris bus lapkr. 17 d. Ta proga bus išleistas 32 puslapių "Draugo" numeris.

CHICAGO, Ill., Dievo Apvaizdos parapija. — Gerb. Tėvas Bonaventūra, Dominikonas, vedė misijas parapijoj nuo lapkr. 4 d. iki 11 d. Pamokslai buvo sakomi rytais ir vakarais.

— Spalio 29 d. ir 30 d. įvyko vaikų bazaras, kuriame ir matėsi biznierių. Už to bazaro surengimą garbė priklauso gerb. Sesorims Kazimierietiams mokytojoms.

PAIEŠKAU Joną Kaminską. Paskutiniui kartu gyveno 1005 Jenne St., Kenosha, Wis. Jeigu kas žino kur jis yra, kreipkitės su informacijomis į Izidorius Pilipavičė, 17 So. Leonard St., Waterbury, Conn, Noriu susisiekti su Jonu Kaminsku, nes Mrs. I. Pilipavičė, po tėvais Monika Šimaitis, pavojingai serga.

LIETUVOJE

— Ministerių kabineto nutarimu pralečiamas Marijampolės miesto ribos, nes prijungiamas kareivinių rajonų. Cukraus fabriko rajonas dar paliekamas valsčiaus ribose.

— Spalio 14-15 d. įvyko Vilniui Vaduoti Sągos atstovų suvažiavimas. Sąga dabar turinti 25,326 narius Lietuvoje. Išplatino 400,000 Vilniaus pasų. Veikimą manoma dar labiau sustiprinti.

— Atidaryta nauja geležkelio šaka, kuri jungia Druskininkų kurortą su Varšava ir Vilnium.

Platinkite naudingiausių savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kraštos ženklelį atsakymui.

89. 244. 301